

ਅਨਿਲ ਖੇਤਰਪਾਲ, ਜੇ.

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ(ਜ)

2018 ਦਾ CR ਨੰਬਰ 2100

12 ਮਈ, 2020

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਕਲਾ. 227—ਆਰਟੀਕਲ 227—ਡਿਫੈਂਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ, 1952 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ — ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ — ਬਚਾਅ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ — 11.02.1986 ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਵਾਲਾ - ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਧਾ - ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 07.05.1986 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ 30 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਸੋਲਟੀਅਮ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦਾ ਆਯੋਜਨ, ਸੋਲਟੀਅਮ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੀ ਨਲੀਟੀ-ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ, 07.02.2013 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਫੋਰਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਾਜ਼ਾ ਗਣਨਾਵਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰੱਦ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੋਲਟੀਅਮ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ - 02.12.2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ - ਹੁਣ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ - ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ 1985 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੋਲਟੀਅਮ ਅਤੇ ਵਿਆਜ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਸਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਅਵਾਰਡ 07.05.1986 ਗਲਤ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਖੋਸਲਾ ਅਤੇ ਛੱਜੂ ਰਾਮ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਭਰੋਸਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਜੇ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਉਹ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਖੋਸਲਾ ਅਤੇ ਛੱਜੂ ਰਾਮ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ 1985 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

07.05.1986 ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ। ਸ਼ਬਦ "ਨਲਤਾ" ਸ਼ਬਦ "ਗਲਤ" ਦਾ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ "ਨਿਊਲਿਟੀ" ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਿਰਣਾ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਗਲਤੀਆਂ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਲੈਕ ਦੇ ਲਾਅ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ 10 ਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ "ਨਲਟੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ:

"ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਕਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਤੱਥ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹੈ"। ਸ਼ਬਦ "ਅਰਥ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ"।

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਲ 1986 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ 2013 ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। .

(ਪੈਰਾ 10)

ਅਰੁਣ ਗੋਸਾਈਂ, ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਵਕੀਲ ਕੇ.ਐਸ.

ਅਨਿਲ ਖੇਤਰਪਾਲ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਸੇਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 12.12.2016, 02.12.2017 ਅਤੇ 06.12.2018 ਦੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(2) ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ 04.04.1963 ਦੇ ਆਰਡਰ ਰਾਹੀਂ ਡਿਫੈਂਸ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪਿੰਡ ਦਾਇਆ ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਤਲਵੰਡੀ ਮੱਲੀਆਂ ਵਿੱਚ 1968.55 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਭਾਵ 05.04.1963 ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਐਕਟ, 1952 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "1952 ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਰ 'ਤੇ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੋਏ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਅਫਸਰ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ 11.02.1985 ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਦੁਆਰਾ 40 ਹਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਚਾਹੀ, ਬਰਾਨੀ ਅਤੇ ਬਜ਼ਰ ਜਾਦੀਦ ਵਿੱਚ ਵੰਡਦੇ ਹੋਏ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ

(Anil Kshetarnal, J.)
ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ। ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਸੋਲਟੀਅਮ @15% ਅਤੇ ਵਿਆਜ @6%। ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਵਾਧੇ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 1985 ਦੇ FAO ਨੰਬਰ 427 ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਫੈਸਲਾ 07.05.1986 ਨੂੰ "ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ" ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 16,000 /- ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਚਾਹੀ ਅਤੇ ਨਾਹਰੀ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਬਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਮੁੜ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਰਾਨੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ₹ 11,000/- ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੱਕ 30% @ ਸਲਾਨਾ ਅਤੇ ਵਿਆਜ @ 9% ਸਲਾਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੂਰੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਹੋਣ ਤੱਕ 15% ਸਲਾਨਾ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਏ ਹਨ।

(3) ਇੱਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 30% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਸੋਲਟੀਅਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੱਕ 9% ਸਲਾਨਾ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, @ 15% ਪ੍ਰਤੀ ਸਲਾਨਾ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ। ਪੂਰੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੱਕ ਸਲਾਨਾ, ਅਯੋਗ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ **1999 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 1604 ਵਿੱਚ "ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ" ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ 07.02.2013 ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸਾਂ** ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਲੰਘ ਸਕਦੀ। ਅਦਾਲਤ. ਇਸ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਹਿੱਸਾ ਹੋਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"3. ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਫੋਰਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਵਾਰਡ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਵਾਰਡ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਸੋਲਟੀਅਮ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ **1985 ਦੇ FAO ਨੰ. 427 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ**। ਜੇਕਰ ਸੋਲਟੀਅਮ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੋਲਟੀਅਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਸੋਲਟੀਅਮ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਆਜ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਲਾਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਤਰਕ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸੋਲਟੀਅਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਲਈ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਭੁਗਤਾਨ ਇੱਕ

ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਣਗੇ

ਲਾਗਤਾਂ ਵੱਲ, ਫਿਰ ਵਿਆਜ ਵੱਲ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਵੱਲ। ਨਿਯੋਜਨ ਦਾ ਢੰਗ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਗਣਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੀਮੋ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮੰਨਣਯੋਗ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ।

(4) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਤਾਜ਼ਾ ਗਣਨਾਵਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਨੇ ਜਵਾਬ-ਕਮ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਤਾਜ਼ਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 02.12.2017 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਦੋਵੇਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(5) ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਨੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਅਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

(6) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਗ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਪੇਪਰ-ਬੁੱਕ ਵਿੱਚੋਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਿਆ।

(7) ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 1952 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੇਲੇਟੀਅਮ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ *ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਛੱਜੂ ਰਾਮ*¹, *ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਖੋਸਲਾ*², 2005 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 3568 (ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ, 25.11 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। .2010) ਅਤੇ *ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਸੁਬੇ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ*³।

(8) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਉਸ ਫੈਸਲੇ/ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਅੰਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ *07.02.2013 ਨੂੰ 1999 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 1604 ਵਿੱਚ "ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ"* ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ *ਰੈਜ਼ਿਊਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ* ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਿਛਲੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(9) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ

1(2003) 5 SCC 568

21993 ਸਪਲ. (2) SCC 149

3(1997) 9 SCC 69

ਕੀਤਾ ਹੈ (Anil Kshetarpal, J.)

ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ.

(10) **ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਖੋਸਲਾ** ਅਤੇ **ਛੱਜੂ ਰਾਮ (ਸੁਪਰਾ)** ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਭਰੋਸਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਜੋ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਉਹ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। **ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਖੋਸਲਾ** ਅਤੇ **ਛੱਜੂ ਰਾਮ (ਸੁਪਰਾ)** ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ 1985 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 07.05.1986 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਅਵਾਰਡ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ "ਨਲਤਾ" ਸ਼ਬਦ "ਗਲਤ" ਦਾ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ "ਨਿਊਲਿਟੀ" ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਿਰਣਾ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਗਲਤੀਆਂ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਲੈਕ ਦੇ ਲਾਅ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ 10^{ਵੇਂ} ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ "ਨਲਟੀ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਤੱਥ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ "ਅਰਥ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ"।

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਦਰੁਸਤਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਲ 1986 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ 2013 ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(12) **ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ** ਅਤੇ **ਸੁਬੇ ਰਾਮ (ਸੁਪਰਾ)** ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹੀ ਅਦਾਲਤ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 151, 152 ਅਤੇ 153 ਸੀਪੀਸੀ ਅਤੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਾਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਧੇ ਹੋਏ ਸੇਲੇਟੀਅਮ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 151, 152 ਅਤੇ 153 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਰੱਦ ਹਨ।

(13) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ **ਦਿਲਾਵਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ**

ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ⁴ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਲੇਟੀਅਮ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੋਲੇਟੀਅਮ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਾਮਾਂਕਣਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਲੇਟੀਅਮ ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

(14) ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਗਰੀਕਿਊਲਚਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਗਰੀਕਿਊਲਚਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਐਗਰੀਕਿਊਲਚਰ ਕੋਰਟ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਜਾਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਤਿਭੁਵਨ ਦਹੀਆ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਈਸ਼ਵਰਜੋਤ ਕੌਰ